

РЕШЕНИЕ

№ 47

гр. София, 02.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 06.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **8470** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Производството е образувано по жалба на Е. М. Х. от [населено място] кон, общ. О., обл. Т. срещу уведомително писмо изх. № 02 – 250 - 6500/3130 от 06.07.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с което е отказано финансово подпомагане по подадено от жалбоподателя общо заявление за плащания на площ по мярка 214 „Агроекологични плащания“ (АЕП) от програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 за кампания 2011г. с УИН 25/070611/68003 в частта, с която е отказано финансиране по мярка 214 „АЕП“ направление „Биологично растиниевъдство“ за АЕП код АП 03 и код АП 07 сума в общ размер на 11214,83 лв. (без посочен отделен размер на отказана помощ за различните кодове) на основание чл. 43 ал. 3 т. 4 от ЗПЗП и чл. 2 ал. 23 от регламент № 1122/2009 на Комисията, чл. 17 ал. 1 т. 4 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. и методиката за намаляване и отказване на АЕП, утвърдена със заповед № РД – 09 – 87 от 09.02.2010г., издадена от министъра на земеделието и храните на осн. Чл. 16 от наредба № 11 от 06.04.2009г.

В жалбата жалбоподателят твърди, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на административно процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Твърди, че допуснатите съществени нарушения на административно производствените правила, тъй като кода по АП се посочва и в конкретния случай е посочено от административния орган, а

иченно посочен е от служители на Общинската служба по земеделие – [населено място] след консултация със специалисти от Службата за съвети в земеделието на [населено място]. Твърди, че при посочване на кода служителите са допуснали грешка като вместо верния код АП 08 са посочили грешен код АП 03. Твърди, че не би следвало той да търпи неблагоприятни последици от грешката допусната от административния орган. Твърди, че при извършената му проверка на място не са установени никакви нарушения. Исква оспореното уведомително писмо да бъде отменено в оспорената му част. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие” с придружително писмо изпраща административната преписка, но не изразява становище по жалбата.

Жалбата е подадена в срок. От представено куриерско съобщение се установява, че жалбоподателят е уведомен за оспореното уведомително писмо на 31.07.2012г., а от представено копие от пощенски плик с поставено пощенско клеймо се установява, че жалбата е подадена по пощата на 13.08.2012г., т.е. в законоустановения 14 дневен срок. Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на акта – и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в настоящото производство е подал общо заявление за единно плащане на площ – заявление за входяща регистрация УИН 25/070611/68003 от 22.04.2011г., с което е поискал подпомагане по СЕПП и НДП, за мярка за подпомагане – плащания за природни ограничения на фермери в планински райони (НР1), плащания за природни ограничения на земеделски стопани в райони, различни от планинските (НР2), по схемата за национални доплащания за говеда и/или биволи, необвързана с производство (НДЖ1) и по схемата за подържане на производството на краве мляко в икономически уязвими ферми, обвързана с производство (НДКМ1) с приложени таблица за използвани парцели и отглеждани животни. Подадено е заявление със същия УИН във форма „редакция на парцели/схеми и животни” от 11.05.2012г. с искане за подпомагане по същите мерки. Със заявление за входяща регистрация от 02.06.2012г. е поискано подпомагане по АЕП, но по мярка 213 „Плащания по Натура 2000 и плащания, свързани с директива 2000/60/ЕК”.

С искане за подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания” (АЕП) по подадено приложение (стр. 215 от делото) в редакция „заявление за подпомагане” и „заявление за плащане” за площ от 25,888 ха, като е посочено, че се кандидатства за първа година. Между страните не се спори, че по АЕП е кандидатствано по мярка 214 по код АП07 (За биологично растениевъдство в преход - за полски култури, включително фуражни). Спорно е обаче определеното от служители на административния орган, че е кандидатствано по код АП 03 (За биологично растениевъдство—трайни насаждения, лозя и маслодайна роза), като жалбоподателят твърди, че е кандидатствал и за мярка 214 АП08 (За биологично растениевъдство в преход - трайни насаждения, лозя и маслодайна роза), като неправилно административният орган е посочил, че се кандидатства за мярка по код АП03. Под приложението за подпомагане на АЕП е посочено, че заявлението е попълнено с помощта на Националната служба за съвети в земеделието – [населено място].

Със заповед № 202063 от 24.08.2011г. е разпоредено извършването на проверка на място от 01.09.2011г. до 23.09.2011г. без посочено място за извършване на проверката. Тази проверка е извършена от 08.09.2011г. до 19.09.2011г., за което жалбоподателят е бил уведомен. Изготвен е контролен лист за извършената проверка, който е подписан от жалбоподателя. От представения контролен лист не е видно по отношение на заявените за подпомагане по АЕП парцели да е установена нередност. Напротив от контролния лист се установява, че са изпълнени изискванията.

Въз основа на горното е издадено оспореното в това производство уведомително писмо изх. № 02 – 250 - 6500/3130 от 06.07.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“.

По делото не е назначена и не е изслушана СТЕ, тъй като наведените възражения срещу оспореното уведомително писмо касаят само правни въпроси, по отношение на които не са необходими специални знания, с които съдът не разполага.

Разгледана по същество жалбата е основателна по изложените по – долу съображения. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният административен акт е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Оспореният административен акт е издаден при неспазване на установената от закона форма, а именно не е мотивиран, както и при издаването му са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспореният административен акт е издаден и в противоречие с материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

На първо място настоящият състав намира, че оспорения административен акт е немотивиран. Видно от представеното уведомително писмо, за да постанови отказ за подпомагане по АЕП, административният орган е посочил, като правни основания чл. 43 ал. 3 т. 4 от ЗПЗП и т. 4 от Методиката за намаляване и отказване на АЕП, утвърдена със заповед № РД – 09 – 87 от 09.02.2010г., изменена със заповед № РД – 09 – 487 от 21.06.2011г. на Министъра на земеделието и храните на основание чл. 16 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. Съгласно чл. 43 ал. 3 т. 4 – не се подпомагат площи, които не се стопанисват. Тъй като обаче в конкретния случай се касае за отказ за подпомагане по мярка 214 АЕП, то конкретните условия и изисквания за стопанисване на земи във връзка с посочената мярка са разписани в Наредба № 11 от 06.04.2009г., като те зависят от различните видове дейности, за които земеделският производител е поел ангажимент по наредбата. Съгласно чл. 65 ал. 1 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. „Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция, одобрява, намалява или отказва изплащането на годишната финансова помощ след извършване на административни проверки и проверки на място за изпълнението на изискванията за подпомагане на агроекологичните дейности”. Изискванията за подпомагане са разписани в глава IV към наредбата, а в чл. 26 – общите изисквания за поддържане на парцелите в цялото земеделско стопанство. Тези общи изисквания са доразвити в глава VI в отделните раздели, където са разписани различните изисквания за управление на агроекологичните дейности, включително изискванията, при изпълнението на които за различните агроекологични дейности, се счита, че земеделската земя е коректно стопанисвана. В оспореното писмо не е посочено по отношение на отделните визирани в таблицата на стр. 2 от писмото парцели кое от

посочените изисквания на Нардбата не е спазено. Същото се отнася и за посоченото основание т. 4 от методиката за намаляване и отказ на АЕП. Това пък е така, тъй като посочената т. 4 предвижда налагането на санкции за неспазване на базовите изисквания за съответните направления по мярка АЕП. В т. 4 в подточки са посочени отделните изисквания, при неспазването на които се налагат санкции, които обаче са различни за различните направления. В оспореното писмо не е посочено по отношение на описаните БЗС – та по кое направление кое изискване не е спазено.

Във връзка с изложеното не става ясно кои от посочените в таблицата на стр. 2 от писмото БЗС – та на какво основание са отказани за подпомагане, не става ясно кои от условията за подпомагане по наредбата не са изпълнени и по отношение на кой имот не са изпълнени, не става ясно по отношение на кое направление по т. 4 от Методиката, кое условие не е изпълнено. В тази връзка настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо не е мотивирано, а съдът не може да установи дали действително са налице основанията за отказ по посочените разпоредби и точки, тъй като от представената административна преписка – уведомителното писмо и от таблицата по него на стр. 2 не може да се установи за кои площи кое обстоятелство по посочените точки и разпоредби трябва да се изследва. Отделно от това следва да се посочи, че като цялост оспореното уведомително писмо не съдържа мотиви, а само и единствено описание на съдържанието в изготвените в него таблици, от които обаче не могат да бъдат дори извлечени аргументите на административния орган за постановяване на отказите за финансиране.

В конкретния случай, поради липсата на посочените мотиви съдът е поставен в положение да гадае волята на административния орган. В оспорения акт в посочената част не са изложени и фактически обстоятелства за издаването му, във връзка с изложеното по – горе, не е посочено и защо на базата на какви факти се приема, че блоковете не са стопанисвани, на кои от основанията по Наредба № 11 от 06.04.2009г. не отговарят или съответно на кои от изискванията по т. 4 от Методиката. Липсата на фактически установявания за издаване на оспорения акт преви същия не само немотивиран, но и представлява съществено нарушение на административно производствените правила, а именно нарушение на чл. 35 от АПК – неизпълнение на задължението на административния орган да издаде акта едва след като е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая, както и на чл. 36 от АПК – а именно административният орган не е изпълнил задължението си да събере служебно и без поискване всички относими към спора доказателства. Това представлява и съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като е нарушило правото на защита на жалбоподателя, тъй като той се барни срещу фактическите установявания, залегнали в акта, а в конкретния случай такива липсват. Т.е. жалбоподателят е бил лишен на фазата на административното производство, а в конкретния случай и в тази на съдебното производство от възможността да има яснота за това какво се твърди по отношение на неговите имоти и защо се приема, че не са стопанисвани.

На следващо място включително в съдебното производство във връзка с правилата за доказателствената тежест административния орган не установи наличието на фактически обстоятелства за издаване на оспорения акт, в частта, с която е отказано подпомагане по АЕП. Дори обаче да беше ангажирал такива доказателства в съдебното производство, това не би се отразило на незаконосъобразността на оспореното уведомително писмо, тъй като би представлявало съществено нарушение

на административно производствените правила, тъй като би нарушило правото на защита на жалбоподателя. Същият се защитава и се бори срещу фактическите установявания направени в акта, поради и което би било недопустимо излагането на същите чак в съдебното производство. Освен това недопустимо е чак в съдебното производство да бъдат установявани фактически обстоятелства за издаване на оспореното писмо. Това е така по изложените малко по – горе аргументи и в тази връзка настоящият състав намира, че не следва да се обсъждат евентуални фактически установявания направени с евентуално поискана СТЕ, тъй като с нея биха се внесли фактическите основания за издаване на оспореното писмо, каквито обаче в него не се съдържат. Това отново следва да се отбележи е съществено нарушение на административно производствените правила, което нарушава правото на защита на жалбоподателя, тъй като същият е бил лишен от пълноценно участие във фазата на административното производство, поради и което съдът намира, че не се следва назначаването и на служебна експертиза.

На следващо място настоящият състав намира, че е допуснато още едно съществено нарушение на административно производствените правила, а именно административният орган е следвало да събере всички относими доказателства и едва след това да прецени решавателния код на заявените дейности. В тази съдът намира за основателно възражението на жалбоподателя за това, че неправилно от административния орган дейността е записана под код АП03, а не под верния АП 08. Това е така, тъй като посочения в оспореното писмо код АП03 се отнася за биологична растиниевдства излезнало от преход, а код АП 08 се отнася до биологично разстиниевдство в преход. Разпоредбата на чл. 36 от регламент № 889 от 2008г. на Комисията посочва кога е налице растиниевдство в преход, като по § 1 от посочената разпоредба, за да е излезнало от прехода, трябва поне две години преди сеитбата на биологична продукция върху имотите да са изпълнявани изискванията на чл. 9, 10, 11 и 12 от регламент № 834 от 2007г. Видно от събраните по делото доказателства жалбоподателят кандидатства по АЕП за първи път и административният орган не е събрал доказателства, а и не се твърди, дали и че поне две години върху тези имоти са изпълнявани изискванията на посочените по – горе разпоредби, та да се приеме, че тези имоти са излезнали от преход. Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че в противоречие с материално правните разпоредби дейността на жалбоподателя е класифицирана по код АП 03, а не по АП 08. Допуснато е и съществено нарушение в тази връзка, тъй като не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за определянето на кода. Освен това от оспореното писмо във връзка с посоченото по – горе, поради липсата на мотиви, не може да се установи дали отказа е постановен поради това, че неправилно е определен кода на заявената за подпомагане по АЕП дейност от жалбоподателя.

Освен това настоящият състав намира, че с оспореното писмо административният орган е поставил жалбоподателя в невъзможност да разбере защо на какви основания одобрената за подпомагане площ по АЕП е намалена, отказана за подпомагане, а поради липсата на изложени фактически основания и мотиви е поставил и съда в положението да гадае защо това е станало.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и немотивираност, поради и което същото следва да бъде

отменено, а преписката върната на административния орган за извършване на необходимите проверки, събиране на относимите факти и доказателства и за издаване на нов акт, съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в това решение.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ уведомително писмо изх. № 02 – 250 - 6500/3130 от 06.07.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, в частта, с която е отказано финансово подпомагане на жалбоподателя Е. М. Х. от [населено място] кон, общ. О., обл. Т. по подадено от него общо заявление за плащане на площ по мярка 214 „Агроекологични плащания” (АЕП) от програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 за кампания 2011г. с УИН 25/070611/68003 направление „Биологично растиниевъдство” за АЕП код АП 03 и код АП 07 за сума в общ размер на 11214,83 лв. (без посочен отделен размер на отказана помощ за различните кодове) на основание чл. 43 ал. 3 т. 4 от ЗПЗП и чл. 2 ал. 23 от регламент № 1122/2009 на Комисията, чл. 17 ал. 1 т. 4 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. и методиката за намаляване и отказване на АЕП, утвърдена със заповед № РД – 09 – 87 от 09.02.2010г., издадена от министъра на земеделието и храните на осн. Чл. 16 от наредба № 11 от 06.04.2009г.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на това решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: